

dette Punkt, at man antog, at det vilde vække Uvillie i den vestindiske Befolkning, hvis ikke der var sikret dem Statsborgerret i Amerika, naar de domicilierede sig der. Og her kommer jeg til at berøre et Punkt, som i alt Fald ikke vedrører Aktstykkerne, men som den højtærede Udenrigsminister i Gaar fremdrog, nemlig Grunden, hvorfor jeg antager, at man ikke vil se med Velvillie paa en Konvention, som ikke sikrer de Rettigheder i Vestindien. Det er vel for det første en Følelssag, idet man kan tænke sig, at der hos den vestindiske Befolkning vil sættes megen Pris paa Navnet amerikanske Borgere, som jo med Rette i den ny Verden spiller en lignende Rolle som det at være romersk Borger spillede i den gamle Verden. Men bortset fra dette Følelsseshensyn er der vel ogsaa Hensynet til det, som den højtærede Udenrigsminister fremdrog i Gaar: Hensynet til de politiske Rettigheder, som de kunde komme til at udøve i Amerika, naar de domicilierede sig der, men dog vistnok fremfor alt Hensynet til de materielle Rettigheder, Anerkendelsen som amerikanske Borgere vil skaffe, nemlig Retten til overhovedet at indvandre som amerikanske Borgere i den store Stat og drive Erhverv der paa samme Maade, som det ved Traktaten af 1826 allerede nu er dem tilsikret, drive Erhverv med samme Rettigheder som amerikanske Borgere. Om disse to Hovedpunkter, med Hensyn til hvilke man ventede Forslag fra den amerikanske Regering, findes der intet i Traktaten. — Det tredie Punkt findes der derimod en Bestemmelse om i Traktaten, i Konventionen; det er nemlig Beboernes Stilling, naar de forblive paa Øerne, med Hensyn til Styrelsen af deres egne Anliggender, et Punkt, som jo ogsaa er af Vigtighed. Det forstaar sig af sig selv, at Øerne ikke kunne faa Karakteren af Stat eller Territorium, men her gjaldt det altsaa om at bevare deres kommunale Friheder, og det er det Punkt, som ogsaa paa væsentlig fyldestgørende Maade er optaget i Konventionen, idet der sikres Beboerne, som forblive paa Øerne, deres private, kommunale og religiøse Friheder, og sikres dem disse paa en saadan Maade, at de ikke senere ved nogen Kongresbeslutning kunne blive bragte i en ugunstigere Stilling, end de nu have. Dette er altsaa det Punkt, som Konventionen har sikret af de 3 Punkter, som den tidligere Regering ønskede sikrede. Med Hensyn til de to andre Punkter, Toldforholdet og den statsborgerlige Stilling, naar de faa Adgang til at tage Domicil i Amerika, findes der

ingen Tilsikring i Konventionen. — Naar det nu bliver sagt: Ja, men det var umuligt og er umuligt i Konventionen at skaffe en saadan Tilsikring — og det fremhævede den højtærede Udenrigsminister jo stærkt i Gaar — saa skal jeg dertil bemærke, at en af almindelig international Skik og Brug fremgaaende Umulighed er der jo ikke; der findes talløse Traktater, hvis Virkning maa blive den, at der paalægges den vedkommende Stats Lovgivningsmagt visse Indskrænkninger. Det skulde altsaa særlig være fra de amerikanske Forfatningsforhold, at denne Hindring skulde komme. En saadan har ikke været til Stede tidligere, men den skulde altsaa være kommen ved den senere Udvikling, det vil sige ved senere Praksis. Men det viser sig jo dog ved selve denne Konvention, at en saadan absolut Hindring er der ikke. Thi hvad er det andet end en Indskrænkning af den lovgivende Magt i Amerika, naar det her i Artikel 3 med Hensyn til de private kommunale og religiøse Friheder, som ere tilsikrede ved den nu gældende Lovgivning, hedder, at „ifald de nuværende Love forandres, skulle de ikke derved bringes i en ugunstigere Stilling i Henseende til de ovenomtalte Rettigheder og Friheder“? Og det samme gælder, naar det senere hedder, at de Beslutninger, som maatte tages af Kongressen om deres Vilkaar — hvad der vel ogsaa refererer sig hertil — skulle være i Overensstemmelse med de i denne Konvention indeholdte Bestemmelser? Her er der jo aldeles klart paalagt en Indskrænkning i Lovgivningsmagtens Beføjelse, en Indskrænkning, som i alt Fald paa Forhaand paa lignende Maade kunde tænkes bragt ind med Hensyn til de to Punkter, Toldforholdet og de statsborgerlige Rettigheder, naar Indbyggerne domiciliere sig i Amerika. Det har ogsaa forekommet mig, at noget af en Pegen i denne Retning laa meget nær. Det var jo nemlig den Gang og er ogsaa nu senere givet, at disse Spørgsmaal med Hensyn til Toldforholdet og med Hensyn til Immigrationen i de Forenede Stater fra saadanne nyerhvervede Landsdele har været Genstand for den øverste amerikanske Domstols Afgørelse med Hensyn til, hvad den nugældende Ret medfører i saa Henseende. Og det har været en Tanke, som man ikke kunde skyde fra sig, at der var en Mulighed for, at Kongressen, den amerikanske Lovgivningsmagt, førend den afsluttede Konventionen, ved en almindelig Lov — jeg siger altsaa ikke en Lov, som